

Zorza Polarna Philip Pullman

Cykl: Mroczne materie – tom 1

W równoległym świecie w niewyjaśnionych okolicznościach zaczynają znikać dzieci oraz ich dajmomy. Wszyscy mieszkańcy Oxfordu twierdzą, że odpowiedzialni za te porwania są Pożeracze. Nikt jednak nie wie, jak wyglądają, ani co robią z uprowadzonymi dziećmi. Tymczasem na wielu uczelniach trwają badania nad Prochem – tajemniczą materią, która okala każdą dorosłą osobę. Temat ten wywołuje jednak wiele kontrowersji. W Oxfordzie

szerzą się intrygi i zdrady. Nikomu już nie można ufać.

W tych burzliwych czasach dorasta Lyra Belacqua, sierota wychowana przez akademików z Kolegium Jordana. Pewnego dnia znika jej najlepszy przyjaciel Roger, natomiast samą dziewczynkę zabiera ze sobą tajemnicza Pani Coulter. Mimo wielu przeciwności nieświadoma swego przeznaczenia Lyra postanawia wyruszyć na ratunek Rogerowi, a pomaga jej w tym niezwykle urządzenie pokazujące tylko prawdę – Aletheiometr.

Zorza polarna Philipa Pullmana jest pierwszą częścią trylogii *Mroczne materie* i opisuje losy dziewczynki, od której zależy przetrwanie całego wszechświata. Ze względu na mroczny charakter wydarzeń serię tę poleciłabym z całą pewnością nastolatkom oraz dojrzalszym czytelnikom. Niewątpliwą zaletą *Zorzy polarnej* jest konstrukcja świata łączącego w sobie atmosferę epoki industrialnej z magią i teologią. Pullman w trakcie tworzenia powieści otwarcie inspirował się odkryciami współczesnych nam nauk ścisłych oraz filozofii, które zręcznie wplotł w fabułę utworu.

W tym numerze prezentujemy recenzje książek pokazanych na zdjęciu (od lewej do prawej):

1. Philip Pullman *Zorza polarna*. Cykl *Mroczne materie* (113, 114)
2. Christopher Berry-Dee *Rozmowy z seryjnymi mordercami. Najgorsi na świecie* (114, 119)
3. Katarzyna Kubisiowska *Blisko, bliżej. Rozmowy o tym, co najważniejsze* (143)
4. Włodzimierz Malczewski *Pocztówka z Arles* (38)
5. Liz Braswell *NieUrodziny*. Cykl *Mroczne Opowieści* (113, 143).

W nawiasach podano wypożyczalnie, w których dostępne są wymienione tytuły.

Niektóre pozycje można wypożyczyć w postaci e-booka, audiobooka lub e-audiobooka – zachęcamy do zapoznania się z aktualną ofertą na stronie: www.bibliotekabemowo.pl

Myślę, że warto sięgnąć po *Zorzę polarną* również z powodu zaplanowanej na 2022 rok premiery trzeciego sezonu serialu *Mroczne materie* (po dwa pierwsze zapraszamy do Czytelni XVII), aby porównać powieści z ich adaptacją.

Marta (143)

fot. unsplash.com

Rozmowy z seryjnymi mordercami. Najgorsi na świecie

Christopher Berry-Dee

Co sprawia, że sięgamy po książkę? Czasem są to fascynacja oraz wewnętrzna potrzeba zrozumienia danego tematu mająca na celu zaspokojenie ciekawości. Tak było w moim przypadku, gdy zdjęłam z półki *Rozmowy z seryjnymi mordercami. Najgorsi na świecie*. Autor – Christopher Berry-Dee – jest kryminologiem oraz dziennikarzem śledczym z wiedzą i doświadczeniem niezbędnymi do pisania rzetelnych i obiektywnych książek na temat seryjnych morderców, ich życia, ofiar, przebiegu spraw i cech charakterystycznych. Jego fani mogą być usatysfakcjonowani, gdyż dorobek pisarza liczy ponad 30 książek opartych na wywiadach i listach między nim a seryj-

fot. pixabay.com

nymi mordercami z całego świata; zawierają one również informacje z akt oraz wywiadów z osobami powiązаныmi ze zbrodniami.

W tym konkretnym dziele możemy znaleźć sprawców takich jak John Wayne Michael Gacy, Kenneth

rze realnego charakteru Berry-Dee wplata w ich historie fragmenty listów, akt oraz wywiadów jasno pokazujących, że mimo bardzo mylących pozorów są oni naprawdę bezwzględni oraz żerują na naiwności i strachu innych.

fot. pixabay.com

Alessio Bianchi, William George Heirens, John David Guise Cannan oraz Patricia Wright. Autor płynnie prowadzi nas przez ich życia (od urodzin do chwili obecnej bądź śmierci), zawierając w swoich opowieściach prawdopodobne przyczyny, dlaczego stali się przestępcami; relacje z otoczeniem, zachowania i ich najlepsze wytłumaczenia, liczbę ofiar, modus operandi, sposoby wykrycia zbrodni oraz to, jakie metody obierali, próbując uciec od odpowiedzialności. Dla wiarygodności i nadania lektu-

Osobiście doceniam rzetelność, z jaką pisze autor. Spodziewałam się ujrzeć wyliczankę makabrycznych scen. Berry-Dee postawił jednak na suche fakty, które początkowo wydają nie pokrywać się z wyobrażeniami, ale po chwili namysłu ukazują, że ci ludzie to tylko ludzie, którzy na dodatek żyją wśród nas, a to sprawia, iż ciekawość zmienia się w lekcję uważności.

Magda (142)

Blisko, bliżej.

Rozmowy o tym, co najważniejsze

Katarzyna Kubisiowska

„Porozmawiaj ze mną!» – chyba każdemu z nas zdarzyło się usłyszeć taką prośbę do nas skierowaną. (...) Zbyt często tę prośbę lekceważymy. Bo choć kontury naszego »ja« bywają ostre i tak często jesteśmy nieprzystępni, nie przyszliśmy na ten świat jako samotne wyspy”.

Miesiące pandemii zmusiły nas do izolacji, zdalnej pracy, pozbawi-

ły bliskości z rodziną, przyjaciółmi, znajomymi; bliskości, której nie zastąpi komunikator, internetowe łącza, rozmowa telefoniczna. Książka, do przeczytania której zachęcam, uświadamia, jak istotna jest rozmowa, bycie razem, dzielenie się myślą i emocjami. „Tylko w bliskości rodzi się prawdziwa rozmowa” – twierdzi Katarzyna Kubi-

fot. pixabay.com

siowska, zapraszając do rozmowy kluczowe postaci świata kultury.

Blisko, bliżej. Rozmowy o tym, co najważniejsze to cykl mądrych, pełnych refleksji rozmów o rzeczach ważnych i trudnych – traumach przeszłości, mierzeniu się z odchodzeniem najbliższych, nałogami, wzlotami i upadkami, mierzeniem się z przeszłością, szukaniem korzeni, depresją, oglądem nie zawsze akceptowalnej rzeczywistości. Nie ma tu miejsca na tanią sensację i niesmaczny emocjonalny ekshibicjonizm.

Książka została podzielona na kilka rozdziałów: o nadziei rozmowa toczy się z Katarzyną Nosowską, z Ireną Santor o pasji, z Agnieszką Holland o wspólnocie, a z Janem Englertem o rodzinie. To tylko kilka z rozmów, bliskich spotkań tej ważnej i mądrej książki.

Uwaga autorki skupiona na rozmówcach, a jej empatia i nietuzinkowe pytania, tworzące przestrzeń

fot. pixabay.com

do przekazania myśli, do ubrania w słowa tego, co w życiu najistotniejsze, nadają ton rozmowom, skłaniając do refleksji. Myślę, że

każdy znajdzie tu coś dla siebie – spojrzenie na życie, egzystencjalne przemyślenia, ciekawy temat czy wyjątkowego rozmówcę.

Książka ta może stać się drogowskazem w gonitwie dnia codziennego, gdy nie mamy czasu na rozważania o sprawach mniej lub bardziej istotnych, a może zmusi do zatrzymania się na moment i pozwoli na chwilę zadumy?

Jeśli macie Państwo ochotę na tę właśnie chwilę, interesują Was ludzie nietuzinkowi, inteligentni, macie w sobie ciekawość drugiego człowieka to *Blisko, bliżej* jest książką dla Was. Wszak z przemyśleń, doświadczeń, mądrości innych można ubogacić swój świat.

Miłej lektury.

Kinga (143)

* Marek Bieńczyk *Pochwała rozmowy* [w:] *Blisko, bliżej* K. Kubisiowska

Pocztówka z Arles Włodzimierz Malczewski

Anioł to pseudonim człowieka, który jest brutalnym zabójcą, człowiekiem bez kręgosłupa moralnego. Wykona każde zlecenie, jest w swoim fachu najlepszy. I jeszcze jedno – nie popełnia błędów. Anioł jest Polakiem, członkiem mafii. Jest przystojnym mężczyzną, wysokim, bardzo dobrze zbudowanym, podobającym się kobietom. Niejedna pewnie chciałaby mieć takiego męża czy kochanka. Anioł jednak nie może pozwolić sobie na chwile słabości i zobowiązujące związki, działa sam i dzięki temu jest stuprocentowo skuteczny w swojej „profesji”.

Pewnego dnia postanawia jednak zmienić otoczenie i ucieka do USA, gdzie rozpoczyna pracę w tamtejszych strukturach mafijnych. Przypadek sprawia, że w nowym miejscu swojego pobytu ratuje pewną młodą i piękną kobietę, Lee Ander-

son. Okazuje się, że mocno poturbowana i krwawiąca ofiara pobicia ścigana jest przez... obecnego szefa Anioła i jego zbirów. Czy nasz bezwzględny zabójca na zlecenie uratuje kobietę i stanie się jej wybaw-

cą, przeciwstawiając się samemu Joemu Rose’owi? Czy może jednak wybierze lojalność wobec bossa?

Warto czytać tę książkę w skupieniu i uważnie, by zrozumieć skomplikowane powiązania ma- ▶

fot. pixabay.com

fijne i wiedzieć, kto jest z kim, kto przeciwko komu. Szybkie tempo akcji powoduje, że pewne szczegóły mogą nam umknąć. Sam kilka razy musiałem wracać do przeczytanych fragmentów, by jeszcze raz zrozumieć wzajemne zależności

między postaciami. Jeśli napiszę, że w książce pojawia się wątek miłosny, to zapewne domyślicie się, jakie rozwiązanie wybrał nasz gangster.

Pocztówka z Arles to bardzo dobra powieść sensacyjna z wyrazi-

stym, niepozbanionym pikanterii wątkiem miłosnym. Spodoba się moim zdaniem i kobietom, i mężczyznom. Polecam!

Michał (38)

NieUrodziny Liz Braswell

Cykl: *Mroczne Opowieści*

„Co by było, gdyby Krainie Czarów groziło niebezpieczeństwo, a Alicja bardzo się spóźniała?”

Odpowiedzi na powyższe pytanie szuka Liz Braswell, autorka *NieUrodzin*, pierwszej powieści z serii *Mroczne Opowieści*. Sięgnęłam po tę książkę ze względu na sentyment – jako dziecko wielokrotnie wracałam do historii małej bohaterki, częściej niż Alicja do Krainy Czarów. Historia ta rosła razem ze mną, aż w mojej głowie powstały różne jej wersje, odpowiadające różnym etapom mojego życia. Zawsze znajdowałam coś pasującego do mnie i do mojej własnej opowieści, a każda nowa interpretacja *Alicji w Krainie Czarów* sprawiała mi przyjemność porównywalną z pierwszą lekturą książki, pierwszym seansem filmu, pierwszym uściskiem dłoni nowo poznanej osoby. Takim właśnie uściskiem okazały się *NieUrodziny*.

To opowiedziana na nowo historia Alicji – groteskowa i szalona jak *Kapelusznik*. To teatr absurdu i z tego względu pewnie nie każdemu przypadnie do gustu. Nie jest to lektura dla tradycjonalistów przy-

wiązanych do pierwotnych wersji opowieści. Nie jest to też wersja tak świeża, jak sugerowały jej reklamy. Podobną koncepcję można znaleźć w grze komputerowej *Alice: Madness Returns*. Jednak nie każdy sięgnie po grę, a książka jest jej doskonałym zamiennikiem. Fabuła wciąga, narracja jest płynna, każda postać ma swój unikatowy charak-

ter i w każdej można znaleźć odbicie oryginału – metafora lustra jest tu istotna.

Czy warto sięgnąć po tę powieść? Tak, choćby po to, żeby sprawdzić, jak można zmienić historię zakorzenioną w tradycji literackiej.

Ela (143)

fot. unsplash.com

Recenzje: pracownicy Wypożyczalni nr 38, Punktu Bibliotecznego nr 142 oraz Punktu Bibliotecznego nr 143

**Biblioteka Publiczna
w Dzielnicy Bemowo
m.st. Warszawy**

Biblioteka Publiczna
w Dzielnicy Bemowo m.st. Warszawy
ul. Powstańców Śląskich 17, 01-381 Warszawa
tel.: 22 666 17 68, e-mail: sekretariat@e-bp.pl

Redaktorka naczelna: Anna Fiszler-Nowacka
Korektorka: Monika Gołębiowska
Projekt graficzny i skład: Dominika Barszczewska
Koordynacja numeru: Daria Grygo, Aleksandra Pochmara

🌐 www.bibliotekabemowo.pl
🌐 www.online.bibliotekabemowo.pl
📘 www.facebook.com/BibliotekaBemowo
📺 www.youtube.com/c/BIBLIOTEKABEMOWO1
🎵 www.tiktok.com/@bibliotekabemowo
📷 www.instagram.com/bibliotekabemowo